

Пише: Дарко Ђого
уторак, 16 децембар 2025 10:51

Прије него што изложим оно што имам да кажем, морам да истакнем да сам се дуго двоумио да ли уопште да оставим овај запис. Најприје зато што је за оне који одлучују о државним односима он у суштини непотребан - власти у Србији одавно се у својој владавини углавном воде дневнополитичким рачуницама без било каквих дубљих историософских промишљања (или су за њих задужили режимске "интелектуалце" и пророке њиховог "4Д шаха" и "генијалности"). Тешко да ће и руске власти наћи за сходно да прочитају шта један свештеник и професор "на Балканах" пише - и то је једно од проклетстава руске империјалне свијести: исувише је велика, па тиме и исувише самопоуздана, када гријеши несклона да грешку увиди и призна. Но на неки начин осјећам дуг ка свом националним идентитету - јер ја сам Србин, али истовремено и према мом цивилизацијском идентитету - в то же время я - русский.

Не тако давно било је врло уобичајено да драгим руским пријатељима указујемо (не само аутор ових редова већ и остали Срби везани за Русију) на кораке који ће неминовно водити ка постепеном, али све израженијем кидану веза између Русије и Србије (као најзначајнијих ако не и јединих средишта руског и српског народа). Одговори које бисмо добијали били би махом презриви и понекад отворено цинични: средиће се то "на врху", није наше да се бринемо, ми смо исувише мали да знамо те ствари, а шта друго је данас могуће него играти двоструку игру и читав низ сличних механизма одбране и самообмане. Данас не осјећам никакво задовољство због тога што смо били у праву. Штавише, осјећам ужасан трагизам раван оном у античким трагедијама када видите будућност али мало тога можете да учините да скренете ток ствари.

Русија и Србија су потребне једна другој, једни без других не можемо

Пише: Дарко Ђого
уторак, 16 децембар 2025 10:51

[\(darkodjogo\)](#)